

מקורות השראה

דנה שמו

מבוא -

העבודה שלי עוסקת בשבירת מוסכמות חברתיות. בסדרת הצילומים שלי אני הולכת לצלם אנשים אוכלים במקומות שונים ולא שגרתיים לאכול בהם ובכך להעביר את המסר של שבירת המוסכמות. מאז שאני קטנה תמיד הפריע לי איך שכולם הולכים ופועלים לפי תבנית מסויימת (מוסכמות חברתיות) ולכן בחרתי בפרויקט הגמר שלי לנסות ולהראות שזה לגמרי בסדר ונורמלי גם לעשות דברים לא לפי מה שכולם מצפים ומכירים.

מוסכמות חברתיות הן כמו חוקים שלא כתובים שעל חוקים אלה "אסור" לעבור על מנת להצליח לחיות עם כלל החברה בשלום. כמעט כל המוסכמות החברתיות מיוצרות על ידי החברה עצמה ועל ידי גורמים נוספים שאותם גורמים הם בעלי כוח גדול מאוד המשפיעים המון על החברה וגורמים לה להאמין בדבר המסוים שהם מאמינים בו ולהפוך אותו למוסכמה חברתית. למשל שמלות כלה לבנות הן מוסכמה חברתית, שנולדה בשנת 1840 שהמלכה ויקטוריה (שנחשבת למישהי בעלת כוח גדול והשפעה) נישאה לנסיך אלברט בשמלת כלה לבנה ומאז מוסכמה זו התקבעה כמעט בכל העולם מאז ועד היום.

אפשר לומר שאם דבר מסוים הפך למוסכמה חברתית אז הוא הפך לכך לפי רוב החברה ולכן ניתן להסיק שהוא נכון ואמיתי כי יש מאחוריו בסיס, כי אם הוא לא אמיתי אז מדוע שהחברה תקבל אותו כמוסכמה חברתית? צריך להניח שכל החברה לא תגדיר דבר מסוים כמוסכמה חברתית אם הוא לא מאוד נכון. אך לא בהכרח. ישנם פעמים רבות שבהם הגורמים שהם בעלי כוח רב ועוצמה מחדירים מוסכמה חברתית למיליוני האנשים שיש להם השפעה עליהם. כמו למשל רונאלדו שהוא האיש הנעקב ביותר בעולם עם מאות מיליוני עוקבים שברגע שהוא יחליט לשתף לעוקביו איזשהי התנהגות מסוימת או אמירה מסוימת היא מיד תהפוך למוסכמה בשל כמות העוקבים המטורפת שיש לו. המוסכמות החברתיות רלוונטיות למון נושאים ובניהם גם אוכל. סביב האוכל קיימות מוסכמות חברתיות רבות כמו למשל שצריך ללעוס בפה סגור, נימוסי שולחן ועוד... נימוסי שולחן הם הסכמה חברתית מורחבת מאוד שבתוכה קיימות כל מיני מוסכמות קטנות. אז למה בכלל יש נימוסי שולחן?

נימוסי השולחן הם המצאה חדשה יותר משנדמה לנו. עד לפני כמה מאות שנים אנשים היו יכולים לשבת ליד השולחן לעשות דברים שכיום לא נאמין שמישהו מתנהג ככה אם נראה אותם. עד המאה ה-15 נהגו האנשים ואפילו אנשים מכובדים כמו אצילים ואריסטוקרטים באירופיה לנהג, להניח מרפקים על השולחן ולהרעיש כשהם לוגמים מרק. במקומות רבים נהגו אפילו גם להפריח נפירות רמות ולקבל על כך מחיאות כפיים מהסובבים.

אם כיום חלק גדול מאוכלוסיית העולם מקפידים ללמד את ילדיהם את נימוסי השולחן שכולנו מכירים (לשבת זקוף ליד שולחן האוכל, וכו...), בעבר אבותיהם של בעלי השליטה העצמית ליד השולחן היו מכים את אלו שישבו זקוף, מפני שאז נהגו לשבת ברישול ולהתנהג בצורה וולגרית. צילום אוכל-

צילום אוכל נחשב לאחד מתחומי הצילום הלוהטים והנחשקים ביותר. רבים משתמשים בצילום אוכל לשימוש פרסומי, אריזות, מתכונים וספרי בישול.

בעבודתי אחקור על הצלמים

שרה בהבה, אירווינג פן, מיהו איקואו

העמקה תאורטית

צלם 1 - שרה בהבה

שרה היא אמנית ובמאית פלסטינית ירדנית שנולדה להורים מהגרים. היא נולדה ב-1 בדצמבר 1991. היא נולדה וגדלה באוסטרליה וכיום היא מתגוררת בלוס אנג'לס. בילדותה שרה התחנכה לפי החינוך השמרני התרבותי וזה מה שהוביל למרד גדול באומנות שלה. בעשור האחרון שרה התפרסמה בסגנונה המיוחד והולידה סיפורים מדהימים ויזואלית. האומנות שלה עוסקת בחקור את הכוח של הפגיעות בדרך של מתן קול לקשת עצומה של כאוס ותשוקה במערכות יחסים לא מושלמות. היא מאמינה באימוץ פגיעות רגשית כדי לשבור טאבו ולחגוג את שחרור האשמה והבושה. עם כל סיפור ששרה משחררת באינסטגרם, הקהל הרב שלה מגיב, ומוביל את העבודות שהיא יוצרת להפוך ולהיות עבודות מפורסמות כל רחבי העולם.

במהלך הקריירה של שרה היא הקימה את סוכנות קריאייטיב שלה, עבדה עם מותגים בינלאומיים (למשל: גוצי), היא הייתה ערבייה הראשונה שצילמה קאבר ל-GQ Middle East, היא ביימה שלושה קליפים עבור המפיק המוזיקלי Kygo שזכו להצלחה גדולה, האומנות שלה הוצגה בעולם ב-25 ירדי אמנות וגלריות בכל רחבי העולם.

שרה עוסקת באחת הסדרות שלה בהקשר שבין אוכל למיניות. בסדרה זו מצולמים אנשים עם אוכל בתנוחות לא שיגרתיות וגם בחלק מהתמונות במקומות לא שגרתיים.

הפרויקט שלי אומנם לא עוסק במיניות אך הוא עוסק בשבירת מוסכמות שאותה בחרתי להביא לידי ביטוי על ידי אכילה במקומות לא שיגרתיים. בדיוק כמו התמונות של שרה שבהן מצולמות דמויות בתנוחות ובמקומות לא שגרתיים עם אוכל.

למשל אחת התמונות שנלקחה מהסדרה "Sex and Takeout" (2014)

ביצירה זו שרה מראה את הקשר בין אוכל לבין מיניות. היא מראה כיצד האוכל הוא גם דבר מיני. בתמונה ניתן לראות בחורה ללא בגדים, עם מגבת על הראש שבזכות המגבת ניתן להסיק שכנראה רק יצאה מהמקלחת, עם סיגריה ביד אחת ועם נקניקיה בלחמניה בידה השניה. הבחורה המצולמת משרה רוגע ונותנת תחושה נעימה וזה ככל הנראה מה ששרה רצתה להעביר בתצלום שלה איך

מספיק רק אוכל וסיגרייה כדי להירגע ולהתנתק מכל הצרות. שרה בוחרת לצלם את התמונה כאשר הבחורה רק יצאה מהמקלחת וזה הדבר הראשון שהיא עושה. דבר זה גורם להרגיש תחושה גדולה יותר של שחרור וגם נותן את החלק של המיניות.

אני באופן אישי מתחברת למסר ששרה מנסה להעביר בתמונה שלה. מסר של רוגע ושלווה שמלווה במיניות וגם שובר מוסכמות כי לראות בחורה ללא בגדים אוכלת על הרצפה זה דבר שנראה מוזר לכולנו ובכך התמונה שוברת כמה מוסכמות חברתיות בבת אחת, דבר שגם אני שואפת להצליח ליצור בסדרת התמונות שלי.

הצילום צולם בעומק שדה מלא, מזוויות מעט גבוהה מהדמות, מהירות תריס גבוהה כדי ליצור הקפאה של התנועה.

מבחינת קומפוזיציה, הבחורה ממוקמת בדיוק במרכז הפריים, באמצע הקמין ובכך נוצרת סימטריה בפריים. סביבה הבחורה יש בלגן שיכול לתרום לתחושה שלא אכפת לה ממה חושבים עליה (בד"כ לא נרצה לחשוף את הבלגן שלנו לכולם).

היצירה הזו היא חלק מסדרת התמונות **"Bonjour, Bitch"** בסדרה מצולמת בחורה שמתאבלת על החוויה של נפילה לעוד נרקיסיסט. בתשומת לב לדפוסים בחיי הדייטים שלה שרה מקבלת את זה שיש טראמות עמוקות יותר התורמות לקשר שלה למערכות היחסים הרעילות הללו. בתמונה מצולמת בחורה על מזרון שנמצא על הרצפה לצד אוכל משקאות ואביזרים שגם הם נמצאים על הרצפה. בנוסף ניתן לראות לפי הגוף שלה שהיא צריכה לקום בבוקר משינה ושמש לא בא לה לעשות זאת והיא מקללת את הסביבה. לפי דעתי כוונתיה של שרה זה להראות כיצד בחורה מרגישה לאחר פרידה מבחור רעיל ועד כמה שזה משפיע על השגרה והרצון לקום ליום חדש. בחרתי בתמונה זו מפני שאני חושבת שההרגשה שקיבלתי מהתצלום היא תחושה של בחורה הרגישה ותרגישה בחייה בעקבות בחור, בנוסף אהבתי בתמונה שכל האקססוריז נמצאים על הרצפה וזה משך לי את העין.

הצילום צולם בעומק שדה מלא, מזווית הגובה שבה הדמות נמצאת והצבעים הבולטים הם לבן וורוד.

היצירה הזו היא חלק מסדרת התמונות "This Is Not For You". הסדרה היא סדרה על כעס ועל קבלה. בהבה חוקרת את התמריצים והטריגרים שמאפשרים את התנהגותה ההרסנית, מודה באלימות שנגרמה ע"י מאהביה ובאלימות שהיא השיבה. בסדרה בהבה רותמת את זעם שברון הלב בניסיון רציני לשבור את מעגל הנזק המתמשך העומד בבסיס חיי היומיום שלה. בתמונה מצולמת בחורה שלושת מגבת על גופה ומגפת על הראש שלה שמכך ניתן להסיק שהיא לאחר מקלחת, לבחורה יש הבעה שדרכה ניתן לנסות ולהבין על היא חושבת ובנוס, היא גם מחזיקה קופסאת שוקלדים בצורת לב. לפי דעתי כוונתיה של שרה זה להראות כיצד בחורה נראת ומתנהגת כאשר היא חושבת על מישהו. בנוסף גם דרך הצבע הבולט אדום (כמו צבע של לב) והצורה של קופסאת השוקלדים ניתן להסיק שמדובר ברומנטיות ושעל כך הבחורה גם כן חושבת. בחרתי בתמונה זו מפני שכשראיתי אותה בפעם הראשונה הרגשתי תחושה של כיווץ בבטן עם טיפה פרפרים והצלחתי להדזדהות עם התחושה שהדמות מרגישה ומצליחה גם להעביר לצופה. הצילום צולם בעומק שדה רדוד, מזוויות גובהה העיניים של הדמות והצבעים הבולטים הם אדום וחום.

צלם 2 - אירווינג פן

אירווינג פן נולד בשנת 1917 בניו ג'רזי, ארצות הברית. אירווינג היה אחד הצלמים הגדולים של המאה העשרים, הידוע בתמונותיו המרתקות. למרות שאירווינג היה אחד הצלמים המובילים של מגזין ווג במשך יותר משישים שנה, פן היה אדם פרטי מאוד שנמנע מאור הזרקורים והמשיך בעבודתו במסירות שקטה ובלתי פוסקת. בתקופה שבה הצילום הובן בעיקר כאמצעי תקשורת, הוא ניגש אליו בעין אמן והרחיב את הפוטנציאל היצירתי של הצילום. פן למד בבית הספר לאמנויות תעשייתיות במוזיאון פילדלפיה בשנים 1934-1938 ולמד עם אלכסיי ברודוביץ במעבדת העיצוב שלו. פין נהפך לעוזרו של ברודוביץ בניו יורק ולאחר כמה זמן פין נסע למקסיקו לצייר וצילם גם כמה תמונות אך עוד לפני שחזר לנוו הוא קרע והרס את התמונות והציורים שיצר מפני שלא היה מרוצה מהם. ב-1943 המנהל האומנותי החדש של ווג אלכסנדר ליברמן שכר את פן כשותף שלו כדי להכין פריסות ולהציע רעיונות לשערים לצלמי המגזין.

אירווינג עוסק באחת הסדרות שלו בצילום חיים דוממים. הוא סוג של תופס רגע מובנה שהוא בחר. בחלק מתמונות הסדרה הוא מצלם גם מאכלים בצורה לא שגרתית ומוזרה מאוד שנראת מוזר בעין המתבונן. דבר זה מתקשר לפרויקט שלי בכך שגם אני עוסקת בצילום סדרת תמונות שהיא לא שגרתית לעין בכך שאני מצלמת אנשים עם אוכל במקומות לא שגרתיים, בדיוק כמו שפין מצלם מאכלים בצורה לא שגרתית לעין המתבונן. למשל אחת התמונות שנלקחה הסדרה שנקראת "still life"

ביצירה הזו מצולמים גושים של אוכל קפוא (פטל, תירס, אוכמניות, שעועית אספרגוס וליצי'.) מסודרים אחד על השני בצורת מגדל. ניתן להבין מתמונה זו את שם הסדרה "stiil life" מפני שרואים את האוכל קפוא בגוש בדיוק כמו שם הסדרה בתרגום לעברית - החיים הקפואים (כמובן שהכוונה היא להקפאה של הרגע ולא מצב צבירה) - וכאן האוכל באמת קפוא. אירווינג נהג לצלם לעיתים קרובות אלמנטים שבמבט ראשון יכולים להראות לא מעניינים או לא מספיק "ראויים" להסתכלות וזה מה שגרם לתמונות שלו להיות כל כך מסקרנות.

בתמונה זו לדוגמא בחר אירווינג לצלם פירות וירקות קפואים בצורות גיאומטריות, דחוסים יחד בהקפאה. ככל הנראה יש קשר בין בחירת הפירות והירקות לצבעים שלהם וסידורם בערמה. לפי איווינג, העובדה שכאשר מסתכלים על התמונה היא נראית רדודה וחסרת עניין זה מה שגורם לצופים להתעמק בה ולנסות להבין מה עומד מאחוריה. בחרתי בתמונה זו בגלל הציבעוניות שלה ובגלל שלכאורה זה נראה כמו אוכל רגיל אבל יש בתמונה משהו מעבר לכך. התמונה צולמה בעומק שדה מלא, מזוויות גובה עיניים, הצבעים הבולטים הם ירוק, ורוד, אדום, צהוב, כחול.

יצירה זו היא חלק מסדרת התמונות "still life" שבה פין צילם אלמנטים של נושאים נבחרים שעלולים במבט ראשון להיראות לא ראויים לבדיקה והסתכלות מדוקדקת. בתמונה זו רואים אבטיח, קערת

פירות עם לימון שעל הלימון יש חרק, מגבת, לחמניה לעוטה וליכלוכים על המשטח (הגרעינים של האבטיח, דובדבן ופטרייה הפוכה). אני חושבת שהתמונה מעבירה מסר של היגעלות כי זה לא דבר נעים לראות אוכל לעוס, עם חרקים וזה מה שהופך אותה למעניינת ושווה הסתכלות והתעמקות. הצילום צולם בעדשה רחבה (רואים הכל בפריים) מהירות תריס גבוהה, עומק שדה מלא, ניתן גם לשים לב בתמונה שהחפצים מסודרים לפי גובה, מהגבוהה לנמוך ביותר, הצילום צולם בגובה עיניים. בחרתי בתמונה זו מפני שהיא מעבירה מסר של שבירת מוסכמות בעזרת הנראות הלא נעימה של האוכל וזה גם המסר שאני רוצה להעביר בסדרת התמונות שלי (שבירת מוסכמות). רק שבסדרה שלי אני אעשה זאת בעזרת המיקום בו אנשים אוכלים ולא לפי הנראות של האוכל.

יצירה זו היא חלק מסדרת התמונות "still life" של פן. בסדרה זו בחר פן לצלם חפצים ונושאים שלא נראים מעניינים וטען שזה מה שגורם לתמונות להראות מסקרנות ומעניינות. בתמונה זו רואים חסה, שתיי כפות עם שני סוגי רטבים, חצי לימון הפוך, תבלינים על המשטח ושן שום. למעשה מדובר במצרכים לסלט שלי אישית לקח כמה רגעים להבין שזה מה שרואים בתצלום וזה גם מה שפן רצה להשיג בתמונות שלו. אני חושבת על התמונה שתחילה כאשר מסתכלים לראשונה היא מעט לא ברורה אך כאשר מתעמקים בה לעומק מבינים שמדובר בסלט לא מסודר ולא סתם במצרכים על

משטח. התמונה מצולמת בעדשת נורמל, במהירות תריס גבוהה (התמונה לא נמרחת), עומק שדה מלא, המצרכים מונחים על המשטח בצורה שנראית כאילו מישהו סידר ככה בכוונה ולא במקרה. התאורה היא תאורה מלאכותית והיא נופלת על התמונה מלמעלה. התמונה מתקשרת לנושא שלי בכך שמדובר במאכל שכולם מכירים (סלט) אך שהוא לא נראה כמו שכולם מצפים שהוא יראה. כך גם בסדרת התמונות שלי אני רוצה שכאשר אנשים יסתכלו על התמונות הם יראו אנשים אוכלים אך כאשר יתעמקו בתמונה יבינו שזה לא בצורה שבה הם רגילים לראות אנשים אוכלים.

צלם 4 - מיהו איקאו

מיהו היא צלמת שנולדה ביפן.

לאחר סיום לימודיה של מיהו בתכנית לתואר שני בצילום דיגיטלי ב-2010 בבית הספר לאמנויות חזותיות בניו יורק, היא עבדה כצלמת עצמאית במגוון מסגרות כמו תמונות דיוקן, חתונות, ועוד. לאחר 12 שנים של מגורים בניו יורק (שנבעו עקב לימודיה) מיהו חזרה לפני שנתיים להתגורר ביפן. מיהו מתמקדת בצילום של "כל רגע" שעובר על חיי היום יום שלנו. בנוסף, מיהו מצטיינת בצילום פנים וארכיטקטורות עם חוש פרופורציה וקומפוזיציה רבה. במהלך הקריירה של מיהו כצלמת היא זכתה במספר פרסים בתחומי צילום שונים. עבודותיו של מיהו הוצגו במוזיאונים ובמרחבים ציבוריים בכל רחבי העולם, כולל יפן, ארה"ב, גרמניה, שווייץ ובלגיה. הצילום שלה מוצג באוספים במוזיאון קיוסטו לאמנויות הצילום.

מיהו עוסקת באחת מהסדרות שלה בצילום אנשים אוכלים בדירות בניו יורק במטרה להציע לאנשים דרכים להתנהל בארוחות הערב ולהציג את המגוון שקיים. בניו יורק הדירות הן קטנות וחלקן בנויות ומעוצבות באופן בלתי רגיל מה שגורם לאנשים לאכול במקומות שנראים לנו "בלתי רגילים" ומוזרים אך אלו בעצם הבתים בהם הם גרים. סדרה זו מתקשרת לפרויקט שלי בכך שבסדרת התמונות שלי אני מצלמת אנשים אוכלים במקומות לא שגרתיים. בסדרה של מיהו היא מצלמת אנשים אוכלים בדירות שלהם בניו יורק ובגלל שרוב הדירות בניו מעוצבות בצורה לא שגרתית אז זה נראה שאותם אנשים אוכלים במקומות לא שגרתיים בדיוק כמו שאני מצלמת בסדרה שלי. למשל מהסדרה "dinner in ny"

יצירה זו היא חלק מסדרת התמונות "dinner in ny".
ביצירה זו רואים בחורה שיושבת על המיטה מול הטלוויזיה עם צלחת אוכל, מפית והטלפון לידה.
לפי דעתי כאשר רואים מישהו אוכל על מיטה זה ישר נראה לנו מעט מוזר כי זה לא מקום שגרתי
לאכול בו ארוחה. זה שובר מוסכמה חברתית שלפיה צריך לאכול רק ליד השולחן אוכל וגם מעביר
את המסר שרצתה מיהו שהוא לתת לאנשים אפשרויות ורעיונות לארוחות ערב.
בחרתי בתמונה זו מפני שהיא שוברת מוסכמה בצורה ברורה וכך גם מתקשרת לסדרה שלי. בנוסף
גם הבחורה נותנת עניין בכך שיש לה הבעה שקשה להבין וצריך להתבונן בתמונה לעומק כדי להבין.
התמונה צולמה בעדשה רחבה ניתן להבין זאת מפני שיש עיוות בפריים, במהירות תריס גבוהה
שיוצרת הקפאה של התנועה שלה. עומק שדה מלא, מבחינת קומפוזיציה בתמונה הבחורה ממוקמת
בצד התמונה כאשר למסך הטלוויזיה יש בליטה בתמונה, התמונה צולמה מעט מתחת לגובה עיניים.

תמונה זו נלקחה מהסדרה "dinner in ny"

ביצירה זו רואים אישה שיושבת על ספה עם מגש ועליו אוכל, לידה מונחת עריסת תינוק עם תינוק בתוכה, האישה מחזיקה צעצוע וניתן להסיק שתוך כדי ארוחת הערב שלה היא משחקת עם התינוק. אני חושבת שתמונה זו מתארת חיים של אמה שצריכה לשלב הכל ביחד. בנוסף מיהו רצתה להראות אפשרויות לארוחות ערב שקיימות וכאן היא מראה נושא שהרבה פעמים לא כולם יחשבו עליו. לדעתי התמונה יכולה לגרור ביקורות רבות על כך שדווקא האישה היא זו שיושבת עם התינוק ולא הגבר.

התמונה צולמה במהירות תריס גבוהה (התמונה לא נמרחת) התנועה שלה קפואה, עומק שדה מלא, הכל בפוקוס. הבחורה נמצאת במרכז הפריים עם עריסת התינוק, התמונה צולמה מזווית גבוהה העיניים של הבחורה והצבעים הבולטים הם: חום, שחור ולבן.

תמונה זו נלקחה מסדרת התמונות "dinner in ny" ביצירה זו רואים שני גברים יושבים על ספה ככל הנראה מול הטלוויזיה עם שתי קערות אוכל בידם ונראים מרותקים למשהו שהם לא יכולים להוריד ממנו את העיניים. אני חושבת שהתמונה מעבירה באופן מושלם את מה שמיהו ניסתה להעביר שזה להראות דרכים שונות לאיך אנשים אוכלים ארוחה. כאן רואים דרך שכולם מכירים ומודעים אליה אך רבים מתנגדם

אליה מכל מיני סיבות שונות ולכן לדעתי זה גם שובר מוסכמה חברתית שאומרת "שאסור לאכול מול הטלוויזיה" וכאן האנשים אוכלים ישירות (ככל הנראה) מול מסך הטלוויזיה. התמונה מצולמת בעדשה צרה מפני שלא רואים את כל הסלון, מהירות תריס גבוהה, עומק שדה די מלא (מלבד מסגרת התמונה), האנשין ממוקמים במרכז הפריים מה שהופך אותם לדבר המרכזי בתמונה.

אומן נוסף 4 - רוברט סטדלר

רוברט סטדלר נולד בוינה שנת 1966 רוברט תמיד נמשך לפריטים קטנים של חפצים, דברים לא שגרתיים ולנרטיבים שהם מעוררים. במהלך חייו הוא למד עיצוב במילאנו ב־Istituto Europeo di Design" ולאחר מכן הוא למד בפריז בשנות ה-80 ב־École Nationale Supérieure de "Création" והמשיך לעבוד ולהתגורר בפריז מאז תום לימודיו. במהלך הקריירה שלו כמעצב בשנת 1992 סטדלר ייסד את קולקטיב המעצבים "RADI" שהפרקטיה המגוונת שלו נסובה סביב הנישואים של היום יום והיוצא דופן, בנוסף שטדלר החל לעבוד על פרויקטים סולו בשנת 2002 אך הוא המשיך לעשות שיתופי פעולה עם "RADI" עד לפירוקה בשנת 2008. האינטרסים של סטדלר כוללים גם את מה שהוא מכנה "עיצוב אריסטוקרטי" וגם חפציים שנחשבים לרוב וולגרים או אבסורדיים. הוא בוחן את האפשרויות לבניית גשרים בין הבלתי תואמים לכאורה. בעבודתו סטדלר עוסק בייצור רהיטים, מוצר, עיצוב אינטראקציה, מיצבי אומנות ופעילויות מולטימדיה. לעיתים קרובות הוא מטיל ספק בזהות המבוססת של חפצים.

אז איך המעצב רוברט סטדלר מתקשר לעבודה שלי?

בעבודה שלי אני מצלמת אנשים אוכלים במקומות לא שגרתיים במטרה להראות פעולות לא שגרתיות ששוברות נורמות ומוסכמות של חברה ולכן כמו שאני בפרויקט שלי מציגה אוכל במקומות לא שגרתיים רוברט מציג את האוכל בצורה לא שגרתיית ובדרך שאנחנו לא רגילים לראות דרך רהיטים.

בתמונה זו מצולם אחד מהרהיטים אותו עיצב רוברט. מדובר בשולחן המורכב מרגליים בצורת חצילים ועליהן מגש זכוכית. ניתן לראות עד שבפריט זה רוברט משלב בעדינות עם רגליי שולחן לא שגרתיות בעושה זאת בסטייל. ניתן לראות בפריט זה את ההשקעה והחשיבה הרבה שעמדה מאחורי עיצובו ואת חוסר ההתפשרות על הפרטים הקטנים.

בתמונה זו מצולם שרפרף. משטח הישיבה שלו הוא טקסטורה של אבטיח המונח על רגלי הכיסא שהם בצורת בצל ירוק ומתחת למשטח אבטיח ישנים אגוזים. פריט זה מורכב מ"מוצרים" שאינם קשורים זה לזה מה שהופך את נראות הפריט לעוד יותר בלתי רגילה וכך שוברת מוסכמות נוספת של נראות רהיטים.

בתמונה זו מוצגת מנורה בצורת גזר. צורה לא שגרתית למונת מעצבים, מה שנותן לה את הייחודיות שלה ואת המיוחדות שלא נמצאת ברהיטים נוספים.

https://he.wikipedia.org/wiki/%D7%90%D7%99%D7%A8%D7%95%D7%95%D7%99%D7%A0%D7%92_%D7%A4%D7%9F

<https://www.designboom.com/design/spotless-bananas-avocados-ceramic-objects-robort-stadlers-carwan-gallery-03-30-2023/>

<https://mihophoto.com/portfolio>

<https://irvingpenn.org/still-life>

<http://www.sarahbahbah.com/about-1>

<https://eureka.org.il/item/50637/%D7%90%D7%99%D7%9C%D7%95-%D7%A0%D7%99%D7%9E%D7%95%D7%A1%D7%99-%D7%A9%D7%95%D7%9C%D7%97%D7%9F-%D7%A0%D7%94%D7%95%D7%92%D7%99%D7%9D-%D7%91%D7%A2%D7%95%D7%9C%D7%9D>

<https://he.wikipedia.org/wiki/%D7%9E%D7%95%D7%A1%D7%9B%D7%9E%D7%94>